

5—6 Batailloner flere, end der var foreslaaet —, „som Følgen, hvis vi ikke foretage det ringeste, vil være, at vi blive stillede saaledes, at vi have en Fæstning, som vi ere ude af Stand til at forsvare, og jeg anser dette for den største Ulykke, der tænkes kan. Den ligefremme Følge vil være, at hvis det kommer til Fredsbrud, vil Fjenden være nødsaget til at sætte sig i Besiddelse af København, om ikke af andre Grunde, saa fordi vi ikke selv ere i Stand til at forsvare den“. Det vil med andre Ord sige, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, og jeg antager hans Meningsfæller ogsaa, anser den Ordning, vi gennemførte i Sommer, for den største Ulykke, for Landet, fordi den tvinger en Stormagt til at sætte sig i Besiddelse af København i Tilfælde af Fredsbrud, og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) siger, at Udlandet vil ikke anerkende vor Neutralitet med den Forsvarsordning, vi have. Nu komme vi ud til Vælgerne til Sommer og sige: Ville I nu betale nye og høje Skatter for at gennemføre en Ordning, som det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds sige, er umulig og slet ikke svarer til sin Hensigt. Jeg tror, det ærede Medlem fra Æbeltoft vil give mig Ret i, at det er ikke saa fantastisk endda at tro, at Vælgerne, der, som det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) siger, ere fornuftige Mennesker, ville sige: Nej, det ville vi ikke; svare nye Skatter for noget i den Grad ubrugeligt, det ville vi ikke. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard): Har han endnu samme Opfattelse, som da han stod paa Ministerpladsen? Det vil være af Interesse at faa det at vide, om han endnu har den Opfattelse, at vort Land ikke vil blive anerkendt som neutralt af en Stormagt, og at den Fæstning, som ligger derude, er ubrugelig. Saa tror jeg, at det ikke vil blive let at faa Vælgerne til at betale nye Skatter for at faa en Ordning, der er stemplet paa den Maade af det ærede Medlem.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Den ærede Taler, som nu satte sig, kan være fuldstændig overbevist om, at hvad jeg har udtalt her i Tinget, vedstaar jeg fuldstændig ogsaa udenfor Tindet, og jeg har sagt det længe før, jeg havde tænkt at stille mig som Folketingsmand, saa mine Anskuelser i saa Henseende ere fuldstændig urokkede.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det i

Anledning af en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) om, hvorlunde det yderste Højre — jeg formoder, at det ærede Medlem dermed mente den Gruppe, hvortil jeg hører, de 6 Medlemmer — havde været med til at sætte det radikale Ministerium paa Taburetterne. Det beror paa en fuldstændig Misforstaaelse (Modsigelse). Ja, hvis de Herrer ville vente lidt, skal jeg forklare mig nærmere. Den Gang, da Højre stillede Forslag om et Mistillidsvotum til den Holsteinske Regering, var jeg ikke til Stede, jeg kom først Dagen efter, da der skulde afstemmes derom. Hvis De ville se efter, hvorledes jeg motiverede min Afstemning, ville De se, at jeg motiverede den med, at Ministeriet Holstein ved Svaret paa Adressen havde draget Kongemagten med ind paa en usømmelig Maade; men da nu Mistillidsvotumet var vedtaget, og Ministeriet havde indgivet sin Demission, saa lød Spørgsmaalet til os, hvilken Løsning vi havde ventet. Jeg kan da sige, at vi havde sidst af alt ventet, at det radikale Parti skulde komme til at danne Ministeriet. Vi havde tænkt os Muligheden af at faa et Forretningsministerium, og det, vi ikke mindst havde tænkt os, var det, at vi endelig igen skulde faa tjenstgørende Officerer fra Hær og Flaade i Spidsen for de militære Ministerier, og at det blev dem, der skulde gennemføre de vedtagne Love. Thi et er at vedtage en Hærlov, et andet er at gennemføre den, og dertil kræves der en Mand med større Fagkundskab, end man kan vente det hos en civil Krigsminister. Hvad det radikale Parti, der overtog Regeringen, angaar, er det allerede sagt en Gang i Dag, at det var med fuld Frihed, de overtog den, og at de maatte vide, hvad de gik ind til. De vidste, at Forsvarslovene vare vedtagne, de vidste, at de skulde gennemføres. Hvis de altsaa ikke gik ind paa at gennemføre dem, havde de den Vej at undslaa sig, at bede sig fritaget for det Hverv at danne et Ministerium.

Der er en anden Ting, jeg vil fremhæve, det gælder en Bemærkning overfor den højtærede Finansminister. Han talte lige overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) om, at da de Radikale overtog Ministeriet, var en hel Del allerede afgjort, foreslaaet og bundet, de havde ingen Frihed. Det er ganske rigtigt, men det er de Herrers egen Skyld, at de lod sig binde. Hvorfor have de ikke gjort sig bekendt med, i hvilken Grad en Del af de vedtagne Love var gennem-